

*Сивириненко Анастасія Володимирівна,
студентка, спеціальність «Міжнародні відносини,
суспільні комунікації та регіональні студії»,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м. Київ, Україна)
Науковий керівник: Асатуров Сергій Константинович,
кандидат історичних наук, доцент,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м. Київ, Україна)*

ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНСЬКОЇ ДИПЛОМАТІЇ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ КРИЗ

У світі, що переживає численні кризи — від геополітичних до економічних і технологічних, українська дипломатія постала перед новими і складними викликами. Національні інтереси України потребують не лише захисту, а й активного просування в умовах, коли глобальна політика і економіка змінюються швидше, ніж будь-коли. Від стратегії протидії військовій агресії до інтеграції в світову економіку та використання цифрових платформ для публічної дипломатії — українські дипломати мають пристосовувати свої методи до нових реалій, шукаючи не лише відповіді на існуючі загрози, але й можливості для розвитку та зміцнення міжнародних позицій країни. У цьому контексті дипломатичні зусилля України виявляються не лише реакцією на події, а й активним формуванням майбутнього її присутності на світовій арені.

Геополітична нестабільність, зокрема військова агресія з боку Росії, змушує Україну активно використовувати дипломатичні інструменти для мобілізації міжнародної підтримки та санкцій проти агресора. Завдяки зусиллям українських дипломатів, у 2024 році було досягнуто значного посилення санкційного тиску на Росію з боку Європейського Союзу та США, що свідчить про ефективність дипломатичних зусиль у консолідації міжнародної спільноти навколо українського питання [1]. Крім того, українські дипломати ефективно використали гуманітарний аспект війни, підкреслюючи наслідки агресії для цивільного населення, що дозволило не тільки залучити підтримку з боку міжнародних організацій, але й спонукало уряди багатьох країн ініціювати нові проекти допомоги Україні. Яскравим прикладом стала ініціатива щодо відкриття «коридорів для мирних жителів», яку активно підтримали Великобританія та Франція. Ці дипломатичні зусилля не тільки підняли гуманітарне питання на міжнародний рівень, але й змусили країни, що раніше не підтримували санкцій проти Росії, переглянути свою політику.

Не менш важливою стала і роль інформаційної дипломатії. Українські дипломати змогли максимально ефективно використовувати міжнародні платформи для донесення правди про події на фронті.

Економічна глобалізація відкриває нові можливості для України, але водночас ставить перед нею завдання інтеграції у світову економіку на вигідних умовах. Українська дипломатія активно працює над укладанням угод про вільну торгівлю та залученням іноземних інвестицій. Наприклад, у 2024 році Європейський Союз

погодив черговий пакет допомоги Україні на суму 18 млрд євро [2]. Ця угода є частиною більш широкої ініціативи, спрямованої на підтримку економічної стабільності та розвитку України в умовах глобальних викликів. Завдяки цим коштам планується реалізація низки реформ та інвестиційних проектів, що сприятимуть інтеграції України в європейський економічний простір.

У листопаді 2024 року ЄС ініціював «Заклик до висловлення зацікавленості» для залучення приватних інвестицій у відбудову України. Ця ініціатива спрямована на стимулювання європейського бізнесу до участі в критичних секторах української економіки, що постраждали від війни. Компанії з країн ЄС, включаючи спільні підприємства з українськими партнерами, були запрошені подавати свої інвестиційні пропозиції до 1 березня 2025 року. Ці пропозиції ретельно розглядалися та співвідносилися з інвестиційними проектами, фінансованими в рамках Ukraine Investment Framework.

Завдяки цим зусиллям, Україна змогла залучити значні фінансові ресурси для відновлення та розвитку ключових секторів економіки, що сприятиме її інтеграції в європейський економічний простір на вигідних умовах.

Технологічні зміни та діджиталізація впливають на трансформацію публічної дипломатії. Використання цифрових платформ дозволяє Україні доносити свою позицію до світової спільноти, оминати традиційні інформаційні бар'єри та протидіяти дезінформації. Наприклад, створення офіційних акаунтів МЗС України в соціальних мережах сприяє оперативному інформуванню міжнародної аудиторії про події в Україні та позицію держави щодо ключових питань [3].

Як висновок, можна стверджувати, що українська дипломатія, незважаючи на складні умови глобальних криз, продемонструвала неймовірну адаптивність та креативність у своїх діях. В умовах жорсткої геополітичної напруги та економічних викликів Україна змогла не тільки ефективно захистити свої інтереси, а й активно впливати на глобальну політику. Дипломати України стали справжніми архітекторами міжнародної коаліції, яка підтримала країну у боротьбі проти агресії та спільно працювала над забезпеченням її безпеки. Українська дипломатія в умовах глобальних криз стала не просто реакцією на зовнішні загрози, але й потужним інструментом формування майбутнього країни. Вона продовжує шукати нові можливості для розвитку, зміцнення співпраці з міжнародними партнерами та утвердження України як важливого гравця на світовій арені.

Література:

1. Владиславська В. В. Дипломатія воєнного часу: сучасні виклики та протокольні реалії. Трансформація правових систем в умовах збройних конфліктів: матеріали круглого столу (м. Одеса, 10 лютого 2023 р.). Одеса: НУ «ОЮА», 2023. С. 91–93.

2. Трофименко М. В. Трансформація публічної дипломатії в умовах глобалізації та діджиталізації: методологічні засади й практичні аспекти (український кейс). Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Історія. Політологія. 2023. Вип. 35–36. С. 141–154.

3. Войтюк О., Литвинчук О., Шевчук А. Роль дипломатичної стратегії України в умовах глобальних трансформацій: пошук ефективних інструментів взаємодії. Геополітика України: історія і сучасність. 2024. № 2(33). С. 101–112.

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ**

**Гуманітарно-педагогічний факультет
Кафедра міжнародних відносин і суспільних наук**

**ІНСТИТУТ ПОЛІТИЧНИХ І ЕТНОНАЦІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ім. І.Ф. КУРАСА НАН УКРАЇНИ**

ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ НАН УКРАЇНИ

ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ

**ЧЕРКАСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОГДАНА
ХМЕЛЬНИЦЬКОГО**

ЯГЕЛЛОНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (Республіка Польща)

ФОНД ГЕРДИ ХЕНКЕЛЬ (Німеччина)

УНІВЕРСИТЕТ МАЙНЦА ІМЕНІ ЙОГАННА ГУТЕНБЕРГА (Німеччина)

КАГУЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ П. ХАШДЕУ (Молдова)

МУЗЕЙ КАРОЛЯ І В БРАЇЛІ (Румунія)

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«УКРАЇНСЬКА ДИПЛОМАТІЯ:
СТАНОВЛЕННЯ, РОЗВИТОК ТА ПЕРСПЕКТИВИ»**

10 квітня 2025 р.

м. Київ

Українська дипломатія: становлення, розвиток та перспективи / за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції. Київ, 10 квітня 2025 р. Київ, 2024. 357 с.

Збірник наукових праць укладено за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції «Українська дипломатія: становлення, розвиток та перспективи», яка була організована кафедрою міжнародних відносин і суспільних наук гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України 10 квітня 2025 р. Наповнення рубрик синхронізовано з основними напрямками роботи конференції і охоплює широке коло питань щодо витоків, традицій, розвитку та перспектив української дипломатії; аналізу стану дипломатії в умовах сучасних глобальних викликів та стратегічних пріоритетів світової, європейської та вітчизняної дипломатії в умовах російсько-української війни.

Видання розраховане на науковців, викладачів, аспірантів, студентів, а також усіх хто цікавиться питаннями сучасних міжнародних відносин та розвитку української дипломатії.

Рекомендовано вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України (протокол № 10 від 16.05.2025 р.).

Редакційна колегія:

Ткачук В.А., д-р екон. наук, проф. (голова);
Ніколаєнко С.М., д-р пед. наук, проф. (співголова);
Тонха О.Л., д-р сільгосп. наук, проф. (голова);
Любовець О.М., д-р істор. наук, проф.
Харченко С.В., д-р філол. наук, проф.
Хвіст В.О., канд. іст. наук, доцент

Відповідальна за випуск докт. іст. наук, проф. Любовець О.М.

Тези подано в авторській редакції.

Автори тез відповідають за достовірність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел, посилання на них та інших відомостей.

Передруковувати опубліковані в збірнику наукових праць матеріали дозволяється тільки за згодою авторів.